

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๔๑๒/๒๕๕๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๙๗/๔
ใน ๕.๕ ๒๕๕๙ ๘.๗๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

๑๔ ส.ธ. ๒๕๕๙

จัดเข้าวาระ.....

เรื่อง (ร่าง) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน (MOU) และ (ร่าง) บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงาน (Agreement on Employment) ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑.....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๐๒๑๐
ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วนกรณี (ร่าง) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน (MOU) และ (ร่าง) บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงาน (Agreement on Employment) ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่กระทรวงแรงงานเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้วเห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ จัดทำขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยร่างบันทึกความเข้าใจ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดความร่วมมือระหว่างกันในด้านแรงงาน ได้แก่ ความร่วมมือทางวิชาการ การพัฒนาฝีมือแรงงาน การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี ข้อมูล และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการเจรจาหารือร่วมกัน ส่วนร่างบันทึกข้อตกลงฯ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการจ้างแรงงานระหว่างทั้งสองประเทศภายใต้บันทึกความเข้าใจ เช่น กระบวนการส่งและการรับแรงงาน การคุ้มครองคนงานภายใต้กฎหมาย มาตรการ และสัญญาจ้าง การอบรมคนงานก่อนเดินทาง การตรวจลงตรา และการอนุญาตทำงาน รวมทั้งการระงับข้อพิพาทระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาของ

ร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ เป็นการกำหนดรายละเอียดและหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติระหว่างกัน และใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ แต่โดยที่เนื้อหาของร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ เป็นเรื่องความร่วมมือด้านแรงงานในทางวิชาการและกระบวนการในการจ้างแรงงาน ซึ่งสามารถดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต ใตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๑ (นายอักรพงศ์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th